

lemmer, som jeg har nævnt, ikke er det, som man skal lægge til Grund for Bedømmelsen af denne Sag. Man maa se paa, hvad der tjener Samfundsforholdene bedst, enten at gaa den Vej, som Forslaget foreslaar, eller den, de ærede Medlemmer ønske. Og jeg tror, at man da vil komme til det Resultat, at Samfundet i Almindelighed og Forsikringssagen i Særdeleshed vil være rigtig godt tjent med, om dette Forslag gennemføres, og i saa Fald forekommer det mig, at Hensynet til de private Interesser her maa vige.

De Udtalelser, der kom fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds bibragte mig den Opfattelse, at den Omstændighed, at det foreliggende Forslag ogsaa vil komme „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“ til gode, i og for sig var tilstrækkelig til at modarbejde Forslaget. Det forstaar jeg ikke rigtigt. Man har dog ellers hidtil i de Kredse, hvortil det ærede Medlem hører, altid fremkommet med Ønsket om, at Arbejderne ved egen Hjælp skulde søge at højne deres Forhold saa meget som mulig. Jeg forstaar derfor ikke, at disse Kredse kunne nære fjendtlige Følelser overfor de Bestræbelser, der gøres gældende i den Retning fra Arbejdernes Side. Jeg forstaar endnu mindre, at man kan nære nogen som helst Betænkelse ved at støtte disse Bestræbelser, der ville komme til at foreligge, naar dette Forslag vedtages, støtte dem paa den Maade, at det bliver gjort muligt for „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“ at benytte den samme Forsikringsform, som de øvrige Forsikrings-selskaber benytte.

Med disse Bemærkninger vil jeg paa det bedste anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Niels Rasmussen: Det er ikke Forslaget som saadant eller dets enkelte Bestemmelser, jeg ønsker at sige noget om, idet jeg tror, at det, for saa vidt det skal opføres til Lov, vist i alt væsentligt maa siges at være tilfredsstillende i sin Affattelse. Sikringsbestemmelserne skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, lige saa lidt som jeg skal omtale de rent forsikrings-tekniske Bestemmelser. Derimod vil jeg gerne gøre et Par almindelige Bemærkninger vedrørende dette Forslags Fremkomst. Det blev af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalt, at der allerede findes Selskaber, der virke paa dette Omraade og virke godt. Det giver mig Anledning til at rejse det Spørgsmaal: Hvad er saa egentlig Mening med, at der nu fra Statsanstaltens Side

fremkommer et Forslag om Ret til at tegne lignende Forsikringer? For mig staaar det saaledes, at Staten har sine specielle Opgaver og i Reglen ikke bør gribe ind, hvor det private Initiativ kan komme til at virke. Naar de private Selskaber nu her have virket godt og tilfredsstillende, bør Staten efter min Mening holde sig borte. Den bør i det hele taget ikke gribe ind paa andre Omraader, end hvor det er nødvendigt for at løse Samfundsopgaver, som det private Initiativ ikke kan løfte. Det er ikke Hovedspøgsmaalet for mig, om Staten her, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) taler om, optræder som Konkurrent; det kan være ligegyldigt i og for sig, om det er Staten eller enhver anden, der optræder som Konkurrent, idet jeg mener, at Konkurrence navnlig paa dette Omraade er ganske fortrinlig. Der er jo ogsaa allerede Konkurrence her og vil rimeligvis komme endnu mere, ligesom i andre Forsikringsbrancher. Nej, det centrale for mig er, at Staten her griber ind paa et Omraade, hvor det private Initiativ har vist sig Opgaven fuldkommen voksen. Derfor vil jeg henstille til de Herrer, der formentlig faa Sagen til Behandling i Udvalg, at de, saafremt det er muligt, komme bort fra den Tanke, og skulde det ikke være muligt, at man i alt Fald saa neutraliserer denne Tanke, saa at den ikke kommer til at optræde saa stærkt udad til, at der ikke bliver tilstrækkeligt tilbage for det private Initiativ. Statsanstalten har sine bestemte Opgaver paa Omraader, hvor det private Initiativ intet har at gøre. Jeg mener ligesom den første ærede Taler, at dette Forslag er overflødig, finder, at man derved kommer ind paa Principper, som man helst skulde holde sig borte fra.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Forinden jeg udtaler mig om det foreliggende Forslag, maa jeg gøre det højtærede Ting en Undskyldning for, at det maatte vente paa mig nogen Tid, men Forhandlingen i Folketinget lagde Beslag paa mig, og jeg kunde ikke komme før.

Jeg har af de Udtalelser, der ere faldne her i Dag, det samme Indtryk, som jeg havde, da jeg i Fjor kom med et lille Lovforslag om Stempelbegunstigelse for „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“, nemlig at Statsanstalten for Livsforsikring i Øjeblikket ikke nyder Velvillie i visse Krese af dette Ting, og det er unægtelig noget forbavsende. Det forekommer mig, at